

Datum van inontvangstneming : 23/12/2025

Zaak C-741/25 [Ranerski]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

20 november 2025

Verwijzende rechter:

Sąd Okręgowy w Gdańsku (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 november 2025

Verzoekende partij:

MR

Verwerende partij:

TM

[OMISSIS]

[OMISSIS] [procedurele kwesties]

Zaaknummer IC 1281/25

BESLISSING

13 november 2025

De Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział I Cywilny (rechter in eerste of tweede aanleg, bevoegd in burgerlijke zaken, Gdańsk, Polen), samengesteld als volgt:

[OMISSIS] [naam van de rechter]

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

heeft
na op 13 november 2025 te Gdańsk
ter besloten terechtzitting
kennis te hebben genomen van
de rechtsvordering van MR
tegen TM
inzake een bevel

beslist:

Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet artikel 15, lid 1, van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, gelezen in samenhang met de artikelen 7, 8 en 11 en artikel 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die aan de exploitanten van openbare elektronische-communicatiediensten de preventieve, niet-geïndividualiseerde, algemene en niet in de tijd of tot een bepaalde plaats beperkte verplichting oplegt om de verkeers- en locatiegegevens van de eindgebruikers van dergelijke diensten te bewaren, met name wanneer die verplichting betrekking heeft op gegevens die vereist zijn voor de vaststelling van de datum en het tijdstip van de verbinding, het soort verbinding en de locatie van de voor telecommunicatiedoeleinden gebruikte eindapparatuur en indien de telecommunicatieonderneming gehouden is om die gegevens, voor zover zij worden gegenereerd in een openbaar telecommunicatienetwerk of door die onderneming worden verwerkt op het grondgebied van de Republiek Polen, op eigen kosten te bewaren en op te slaan gedurende een periode van twaalf maanden vanaf de datum van een al dan niet tot stand gekomen verbinding en om ze na afloop van die periode te vernietigen, met uitzondering van gegevens die zijn beveiligd in overeenstemming met afzonderlijke bepalingen?

MOTIVERING

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Gdańsku, Wydział I Cywilny

[OMISSIS]

[OMISSIS] [adres en contactgegevens van de rechterlijke instantie]

Partijen bij de procedure en hun vertegenwoordigers

Verzoeker: MR
[OMISSIS] [vertegenwoordiger in rechte]

Verweerster: TM
[OMISSIS] [vertegenwoordiger in rechte]

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Verzoeker heeft als klant van verweerster en als gebruiker van de door haar aangeboden telecommunicatiediensten verzocht om verweerster te verplichten haar handelingen en de reikwijdte van zijn door verweerster verwerkte persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de rechtmatige staat door die gegevens niet langer krachtens de nationale wetgeving te verzamelen en te bewaren.

Voorwerp van de prejudiciële vraag

Uitlegging van artikel 15, lid 1, van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 (zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009), gelezen in samenhang met de artikelen 7, 8 en 11 en artikel 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten.

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

Handvest van de grondrechten

Artikel 7

Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.

Artikel 8

1. Eenieder heeft recht op bescherming van zijn persoonsgegevens.
2. Deze gegevens moeten eerlijk worden verwerkt, voor bepaalde doeleinden en met toestemming van de betrokkene of op basis van een andere gerechtvaardigde grondslag waarin de wet

voorziet. Eenieder heeft recht van inzage in de over hem verzamelde gegevens en op rectificatie daarvan.

Artikel 11

1. Eenieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te hebben en de vrijheid kennis te nemen en te geven van informatie of ideeën, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen.

Artikel 52

1. Beperkingen op de uitoefening van de in dit Handvest erkende rechten en vrijheden moeten bij wet worden gesteld en de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel kunnen slechts beperkingen worden gesteld, indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 (zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009)

Artikel 15

1. De lidstaten kunnen wettelijke maatregelen treffen ter beperking van de reikwijdte van de in de artikelen 5 en 6, artikel 8, leden 1, 2, 3 en 4, en artikel 9 van deze richtlijn bedoelde rechten en plichten, indien dat in een democratische samenleving noodzakelijk, redelijk en proportioneel is ter waarborging van de nationale, d.w.z. de staatsveiligheid, de landsverdediging, de openbare veiligheid, of het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten of van onbevoegd gebruik van het elektronische-communicatiesysteem als bedoeld in artikel 13, lid 1, van richtlijn 95/46/EG. Daartoe kunnen de lidstaten o.a. wetgevingsmaatregelen treffen om gegevens gedurende een beperkte periode te bewaren om de redenen die in dit lid worden genoemd. Alle in dit lid bedoelde maatregelen dienen in overeenstemming te zijn met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, met inbegrip van de beginselen als bedoeld in artikel 6, leden 1 en 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Toepasselijke bepalingen van nationaal recht

Ustawa-Prawo komunikacji elektronicznej (wet op de elektronische communicatie) van 12 juli 2024

Artikel 47

1. Telecommunicatieondernemingen, met uitzondering van entiteiten die vallen onder de regels die zijn vastgesteld krachtens artikel 49, lid 2, zijn gehouden om op eigen kosten:
 - 1) de in artikel 49, lid 1, bedoelde gegevens, voor zover deze op het grondgebied van de Republiek Polen zijn gegenereerd in of worden verwerkt door een openbaar telecommunicatienetwerk, te bewaren en op te slaan gedurende een periode van twaalf maanden, te rekenen vanaf de datum van de tot stand gekomen of niet tot stand gekomen verbinding en om ze na afloop van deze periode te vernietigen, met uitzondering van gegevens die zijn beveiligd in overeenstemming met afzonderlijke bepalingen;
 - 2) de in lid 1 bedoelde gegevens overeenkomstig de regels die zijn vastgesteld krachtens artikel 49, lid 3, en volgens de regels en voorschriften die zijn vastgesteld in bijzondere bepalingen te delen met de bevoegde autoriteiten, de rechterlijke instanties en het openbaar ministerie;
 - 3) de in punt 1 bedoelde gegevens overeenkomstig de bepalingen van lid 5 en de artikelen 386 tot en met 405 te beschermen tegen onopzettelijke of onrechtmatige vernietiging, verlies of wijziging en onbevoegde of onrechtmatige opslag, verwerking, toegang of openbaarmaking door de in artikel 39, lid 2, punt 3, bedoelde technische en organisatorische maatregelen te treffen.
2. De in lid 1 bedoelde verplichtingen zijn van toepassing op gegevens over zowel tot stand gekomen als niet tot stand gekomen verbindingen in de zin van artikel 386, lid 1, punt 5.
3. De in lid 1 bedoelde verplichtingen worden nagekomen op een wijze die er niet toe leidt dat de elektronische communicatie openbaar wordt gemaakt.
4. De gegevens van lid 1, punt 2, kunnen worden gedeeld met behulp van elektronische-communicatiemiddelen, tenzij in afzonderlijke bepalingen anders is bepaald.

5. Ter bescherming van de gegevens van lid 1, punt 3, treft de betreffende telecommunicatieonderneming passende technische en organisatorische maatregelen en verleent zij alleen aan bevoegde medewerkers toegang tot deze gegevens.

Artikel 49

1. De verplichting van artikel 47, lid 1, is van toepassing op gegevens over openbare telecommunicatiediensten die vereist zijn voor:
 - 1) de ondubbelzinnige vaststelling van het netwerkaansluitpunt, de gebruikte telecommunicatie-eindapparatuur en:
 - a) de eindgebruiker die de verbinding tot stand heeft gebracht,
 - b) de eindgebruiker tot wie de verbinding is gericht;
 - 2) de vaststelling van:
 - a) de datum, het tijdstip en de duur van de verbinding;
 - b) het soort verbinding;
 - c) de locatie van de voor telecommunicatiedoeleinden gebruikte eindapparatuur.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 1 De verwijzende rechter wenst te vernemen of de nationale regeling in strijd is met de regeling die is vastgesteld in het Unierecht. Alleen het antwoord op die vraag zal hem namelijk in staat stellen om te beoordelen of verzoekers vordering ontvankelijk is.
- 2 Op 10 november 2024 is een nationale regeling in werking getreden die telecommunicatieondernemingen verplicht om de gegevens van de gebruikers van hun netwerken te bewaren en op te slaan, te delen en te beschermen, voor zover die gegevens vereist zijn voor de ondubbelzinnige vaststelling van het netwerkaansluitpunt, de eindapparatuur en de eindgebruiker die de verbinding tot stand heeft gebracht, alsook van de gegevens die vereist zijn voor de vaststelling van de datum en het tijdstip van de verbinding, de duur ervan, het soort verbinding en de locatie van de eindapparatuur. In dat verband legt de nationale regelgeving geen beperkingen op ten aanzien van de personen op wie deze maatregelen concreet of kwantitatief betrekking hebben of ten aanzien van de grond waarop die maatregelen worden getroffen. De regels zijn algemeen en absoluut van aard.

- 3 Overeenkomstig de regeling van het Unierecht mag alleen in bijzondere gevallen worden vastgesteld waarom de bescherming van persoonsgegevens speciaal moet worden beperkt, bijvoorbeeld om de nationale veiligheid te waarborgen.
- 4 Dit wordt ook benadrukt in het arrest van 20 september 2022, *SpaceNet en Telekom Deutschland*, C-793/19, EU:C:2022:702, waarin het Hof heeft geoordeeld dat *artikel 15, lid 1, van richtlijn 2002/58 betreffende privacy en elektronische communicatie, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136, gelezen in het licht van de artikelen 7, 8 en 11 alsook artikel 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten, aldus moet worden uitgelegd dat het zich verzet tegen nationale wettelijke maatregelen die met het oog op de bestrijding van zware criminaliteit en de voorkoming van ernstige bedreigingen voor de openbare veiligheid preventief voorzien in een algemene en ongedifferentieerde bewaring van verkeers- en locatiegegevens;*

het zich niet verzet tegen nationale wettelijke maatregelen:

op grond waarvan aan aanbieders van elektronische-communicatiediensten, ten behoeve van de bescherming van de nationale veiligheid, een bevel tot algemene en ongedifferentieerde bewaring van verkeers- en locatiegegevens kan worden gegeven in situaties waarin de betrokken lidstaat wordt geconfronteerd met een ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die reëel en actueel of voorzienbaar is, mits het besluit waarbij dit bevel wordt opgelegd, op doeltreffende wijze kan worden getoetst door een rechterlijke instantie of onafhankelijke bestuurlijke entiteit waarvan de beslissing bindend is – waarbij deze toetsing ertoe strekt na te gaan of een van die situaties zich voordoet en of de voorwaarden en waarborgen waarin moet worden voorzien in acht genomen zijn – en mits dat bevel slechts kan worden uitgevaardigd voor een periode die niet langer is dan strikt noodzakelijk, maar die kan worden verlengd als die bedreiging blijft bestaan;

die met het oog op de bescherming van de nationale veiligheid, de bestrijding van zware criminaliteit en de voorkoming van ernstige bedreigingen voor de openbare veiligheid voorzien in een gerichte bewaring van verkeers- en locatiegegevens die op basis van objectieve en niet-discriminatoire factoren wordt afgebakend aan de hand van categorieën betrokken personen of van een geografisch criterium, voor een periode die niet langer is dan strikt noodzakelijk maar die kan worden verlengd;

die met het oog op de bescherming van de nationale veiligheid, de bestrijding van zware criminaliteit en de voorkoming van ernstige bedreigingen voor de openbare veiligheid voorzien in een algemene en ongedifferentieerde bewaring van de IP-adressen die zijn toegewezen aan de bron van een verbinding, voor een periode die niet langer is dan strikt noodzakelijk;

die met het oog op de bescherming van de nationale veiligheid, de bestrijding van criminaliteit en de bescherming van de openbare veiligheid voorzien in een

algemene en ongedifferentieerde bewaring van de gegevens die betrekking hebben op de burgerlijke identiteit van de gebruikers van elektronische-communicatiemiddelen, en

die met het oog op de bestrijding van zware criminaliteit en, a fortiori, de bescherming van de nationale veiligheid voorzien in de mogelijkheid om bij een aan effectieve rechterlijke toetsing onderworpen besluit van de bevoegde autoriteit aan aanbieders van elektronische-communicatiediensten een bevel te geven tot spoedbewaring, gedurende een bepaalde periode, van de verkeers- en locatiegegevens waarover zij beschikken,

mits die maatregelen, door middel van duidelijke en nauwkeurige regels, waarborgen dat de gegevens in kwestie slechts worden bewaard indien aan de daarvoor geldende materiële en procedurele voorwaarden is voldaan, en mits de betrokken personen beschikken over effectieve waarborgen tegen de risico's op misbruik.

- 5 De Unierechtelijke regels inzake de bescherming van persoonsgegevens geven geen ondubbelzinnig antwoord op de vraag of de in de Poolse wetgeving ingevoerde beperking van de reikwijdte van de bescherming van dergelijke gegevens toelaatbaar is. Afhankelijk van de uitlegging van de Unierechtelijke regels is mogelijk sprake van een conflict met het nationale recht, wat in belangrijke mate van invloed kan zijn op de beslechting van de procedure in het hoofdgeding. Derhalve moet het Hof worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de hierboven geformuleerde vraag.

Standpunt van de verwijzende rechter

1. Rekening zij gehouden met de wezenlijke inhoud van het recht op eerbiediging van het privéleven, bescherming van persoonsgegevens en vrijheid van meningsuiting, dat is verankerd in de artikelen 7, 8 en 11 van het Handvest van de grondrechten, alsook met het fundamentele belang ervan voor het bestaan van een democratische samenleving. Overeenkomstig artikel 52, lid 1, van het Handvest moeten beperkingen op de uitoefening van de in dit handvest erkende rechten en vrijheden bij wet worden gesteld, moeten dergelijke beperkingen de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen en *kunnen met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel alleen beperkingen worden gesteld indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.* Duidelijk is derhalve dat, indien een dergelijke nationale regeling ertoe strekt om de rechten en vrijheden van bepaalde personen te beperken, bijvoorbeeld in het kader van de bestrijding van criminaliteit, de litigieuze nationale regeling niet voldoet aan de beginselen van

evenredigheid en noodzakelijkheid en in ernstige mate afbreuk doet aan de in het Handvest erkende grondrechten en fundamentele vrijheden.

Dit standpunt lijkt ook door het Hof te zijn bevestigd in voornoemd arrest van 20 september 2022.

Volgens de verwijzende rechter kan de daarin ontwikkelde regel ook worden toegepast op de onderhavige zaak.

2. Gelet op het voorgaande geeft de verwijzende rechter het Hof in overweging om de gestelde prejudiciële vraag te beantwoorden als volgt: *Artikel 15, lid 1, van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, gelezen in samenhang met de artikelen 7, 8 en 11 en artikel 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die aan de exploitanten van openbare elektronische-communicatiediensten de preventieve, niet-geïndividualiseerde, algemene en niet in de tijd of tot een bepaalde plaats beperkte verplichting oplegt om de verkeers- en locatiegegevens van de eindgebruikers van dergelijke diensten te bewaren, met name wanneer die verplichting betrekking heeft op gegevens die vereist zijn voor de vaststelling van de datum en het tijdstip van de verbinding, het soort verbinding en de locatie van de voor telecommunicatiedoeleinden gebruikte eindapparatuur en indien de telecommunicatieonderneming gehouden is om die gegevens, voor zover zij worden gegenereerd in een openbaar telecommunicatienetwerk of door die onderneming worden verwerkt op het grondgebied van de Republiek Polen, op eigen kosten te bewaren en op te slaan gedurende een periode van 12 maanden vanaf de datum van een tot stand gekomen of niet tot stand gekomen verbinding en om ze na afloop van die periode te vernietigen, met uitzondering van gegevens die zijn beveiligd in overeenstemming met afzonderlijke bepalingen.*